

Létkáprázat

Búcsúvers barátomnak, Bányai Jánosnak

Vezesd, Uram, a lélek útján,
Oldozd ki néki a nemlét
Gubancos csomóit. Úgy, ahogy
Azt tetted élete létkáprázatain.
Most parázsló csillagaid
Leheletét szórd szét
A távolba tűnő mindenség felé:
Hogy az áttetsző szellemképek,
Emlékek, álmok és ringató diadal
Ugyanarra az álomra ébressze!

Vezesd, Uram, a lélek útján,
Ott, ahol nem járkal
Álnok révület és bénaság,
Feketics és Újvidék,
Újvidék és Feketics között,
Ahol most kesergek igaz barátoméért!
Vezesd, Uram, a nemlét
Lélekútján, ami hozzád is
És hozzám is elvezeti
Örökkön-örökké.